dinem confessa fuit. Post aliquod temp⁹
inter mulierem ⁊ sacerdotē litigiū oritur.
⁊ a sacerdote sibi generi homicidium inter
rogatur. Quod cum ad parentū iuuenis no
ticiam deuenisset. adducitur ad iudicem vt
ab eo ignibus cremanda damnet̄. Finē
ergo suum imminere considerans ad beatā
virginem se conuertit. ⁊ eius intrās eccle
siā in oratiōez cū lacrimis se p̄strauit. Post
modicū exire compellitur ⁊ in magnum p̄
iecta ignem omnes ibidem stare illesam ⁊
incolumem conuertitur. At parentes pueri
ignē paruum putantes ad sarmēta concur
runt ⁊ in ignem p̄iciunt. Videntes autē q̄
nec sic in aliquo lederet̄ lanceis ⁊ bastis e
am impugnare ceperunt. Tunc iudex qui
aderat vehementer obstupuit ⁊ eos ab ip
sius impugnatiōe cōpescuit. Eam autē di
ligenter considerās nullū in ea signum in
cendij preter sola vulnera lancea͝ʒ inuenit.
Cum autem parentes eius domū eam redu
xissent. ⁊ eam fomentis ⁊ blandicijs recrea
rent. nolens deus eā vlterius humana su
spicione fedari. Post triduum in laude vir
ginis perseuerantem ex hac vita vocauit.

De sancto Adriano.

Adrianus a ma
ximiano imperatore martiriū pas
sus est. Cum enī predictus Max
imianus in nicomedia vrbe ydolis imolarēt
iussu eius cunctos xp̄ianos perquirentes.
alij timore pene. alij amore p̄missē pecunie
vicini vicinos. p̄pinqui domesticos ad sup
plicium pertrahebant. Inter quos. xxxiij.
a perquirentibus cōprehensi añ regem adducti
sunt. Quibus rex. Non audistis qualis pena
aduersus xp̄ianos posita sit. vt q̄ edicta no
stra contempserunt impuniti euadere nō va
leant. Cui illi dixerunt. Audiuimus ⁊ stul
ticie tue iussionem derisim⁹. Tunc rex ira
tus neruis crudis eos cedi iussit. ⁊ lapidi
bus ora eo͝ʒ contundi mandauit. ac annotata
vniuscuiusq̄ʒ confessione ferro vinctos i car
cere recludi fecit. Quorum constantiaʒ a

drianus pretor officij militaris cōsiderans
dixit eis. Adiuro vos per deum vest͝ʒ vt mi
chi dicatis que ē remuneratio quā expecta
tis per ista tormenta. Ad hoc sc̄i dixerunt.
Oculus nō vidit nec auris audiuit. nec in
cor hōis ascenderūt que p̄parauit deus diligē
tibus se. Tunc adrian⁹ in medium p̄siliens
ait. annotate me cū istis: q̄r ⁊ ego xp̄ianus
sum. Quod cū imperator audissʒ nolētē sacrifi
care vinctū ferro in carcerē posuit. Natalia
vero vxor eius audiens vi͝ʒ suū icarceratū
scidit vestimenta flens plurimū ⁊ eiulans
Sʒ cū didicissʒ q̄ p̄pter fidē xp̄i in carcere
missus fuissʒ. gaudio repleta ad carcerem
cucurrit. ⁊ vincula viri sui ⁊ aliorum oscu
lari cepit. Erat enī cristiana sed propter p̄
secutionem se non publicauerat. Et dixit
ad virum suum. beatus es domine mi adria
ne q̄r inuenisti diuitias quas tibi dimiserūt
parentes tui. quib⁹ egent qui multa possi
dent. q̄n non erit vendādi temp⁹ nec mutuo
accipiendi. dum nullus aliū de pena libera
bit. nec pater filium. nec mater filiam. nec
seruus dn̄m. nec diuitie possessorē. Cumq̄ʒ
cum admonuisset vt oēm terrenā glo͝ʒ con
temneret ⁊ amicos ⁊ parētes sperneret ⁊ sem͝p
ad celestia cor haberet. dixit ad eam adria
nus. Vade soror mea tempore passionis no
stre te accersiā: vt videas finem nr̄m. Tūc
q̄ʒ vi͝ʒ suum alijs sanctis recōmendans vt
eū s. confortarēt: rediit in domū suā. Post
modū audiens adrianus diem sue passio
nis adesse: dans munera custodibus ⁊ san
ctos q̄ secū erāt in fideiussores domū abiit
vocare nataliam sicut iuramento p̄miserat
vt eo͝ʒ passionibus p̄ns esset. Quidā aūt
eum vidēs: precurrit ⁊ nūciauit natalie d.
Absolutus est Adrianus ⁊ ecce venit. Et il
la audiens non credebat dicens. Et quis
potuit eum absoluere a vinculis: Non mi
hi contingat vt soluatur a vinculis ⁊ sepa
retur a sanctis. Dum hec loqueretur venit
puer domesticus di. En dominus me⁹ di
missus est. Illa autem putans q̄ martiriū
refugisset amarissimē flebat Et cū vidissʒ eū